

Vec C-272/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

1. apríl 2019

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

27. marec 2019

Žalobca:

VQ

Žalovaný:

Land Hessen

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Právo ochrany osobných údajov; Prístup a náhľad do spisu vzhľadom na osobné údaje žalobcu, ktoré uchováva petičný výbor Hessischer Landtag (Hesenský krajský snem, Nemecko); odmietnutie poskytnutia informácií

Predmet a právny základ návrhu

Vecná pôsobnosť nariadenia 2016/679, pojem „orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt“ v zmysle článku 4 bodu 7 nariadenia 2016/679; Právo dotknutej osoby na prístup k údajom podľa článku 15 nariadenia 2016/679; Nezávislosť a nestrannosť vnútroštátneho súdu podľa článku 267 ZFEÚ a článku 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) – v prejednávacom prípade článok 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov „Právo dotknutej osoby na prístup k údajom“ – na výbor parlamentu jednotlivého štátu federatívneho členského štátu, ktorý je príslušný na spracovanie podaní občanov – v prejednávacom prípade na petičný výbor hesenského krajského snemu – a má sa tento výbor v tejto súvislosti považovať za orgán verejnej moci v zmysle článku 4 bodu 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov?

2. Ide v prípade vnútroštátneho súdu o nezávislý a nestranný súd v zmysle článku 267 ZFEÚ v spojení s článkom 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie?

Uvedené predpisy práva Únie

Charta základných práv Európskej únie, ďalej len „Charta“), článok 47 ods. 2

Článok 267 ZFEÚ

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), článok 2, článok 3 ods. 1, článok 4 bod 7, článok 15

Uvedené vnútroštátne predpisy

Grundgesetz (Základný zákon), články 17, 92, 97

Deutsches Richtergesetz (nemecký zákon o sudcoch, ďalej len „DRiG“), § 26 („Služobný dohľad“)

Verwaltungsgerichtsordnung (správny súdny poriadok, ďalej len „VwGO“), § 1 („Nezávislosť správnych súdov“), 18 („Hostujúci sudca“), 38 („Služobný dohľad; nadriadený orgán služobného dohľadu“), 39 („Administratívne záležitosti“)

Verfassung des Landes Hessen (ústava Spolkovej krajiny Hesensko, ďalej len „HV“), článok 17 („Petičné právo“), články 126, 127

Hessisches Datenschutz- und Informationsfreiheitsgesetz (hesenský zákon o ochrane osobných údajov a o slobodnom prístupe k informáciám, ďalej len „HDSIG“), § 30 ods. 1 („Spracovanie osobných údajov krajinským snemom a komunálnymi zastupiteľskými orgánmi“)

Geschäftsordnung des Hessischen Landtags (rokovací poriadok hesenského krajinského snemu), § 112 ods. 6

Datenschutzordnung des Hessischen Landtags (nariadenie hesenského krajinského snemu o ochrane osobných údajov) (príloha 4 rokovacieho poriadku hesenského krajinského snemu, § 10 („Ukladanie údajov v prípade petícií“)

Richtlinien für den Umgang mit Verschlussachen im Bereich des Hessischen Landtags (smernice o zaobchádzaní s utajovanými skutočnosťami v oblasti hesenského krajinského snemu) (príloha 2 rokovacieho poriadku hesenského krajinského snemu) (ďalej len „smernice snemu o utajovaných skutočnostiach“), § 13 („Ochrana súkromného tajomstva“)

Hessisches Richtergesetz (hesenský zákon o sudcoch, ďalej len „HRiG“), § 2 („Zodpovedajúce uplatnenie právnej úpravy verejnej služby“), § 2b („Služobné hodnotenie“), 3 („Vymenovanie sudcov“)

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Žalobca žiada o prístup k údajom, resp. náhľad do spisu vo vzťahu k jeho osobným údajom, ktoré uchováva petičný výbor hesenského krajinského snemu v súvislosti s predloženou petíciou 1728/18, ktorú doručil žalobca.
- 2 Žalovaný predseda hesenského krajinského snemu odmieta žiadosť o prístup k informáciám.
- 3 Petičné konanie predstavuje parlamentnú úlohu hesenského krajinského snemu, a preto do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov hesenský krajinský snem nespadá. Vyplýva to z právnej úpravy, ktorá je v prejednávacom

prípade uplatniteľná, konkrétne z § 30 ods. 1 HDSIG, ktorý sa týka spracovania osobných údajov krajinským snemom a komunálnymi zastupiteľskými orgánmi, ako aj § 112 rokovacieho poriadku hesenského krajinského snemu, ktorý odkazuje na nariadenie hesenského krajinského snemu o ochrane osobných údajov obsiahnutého v prílohe 4 tohto rokovacieho poriadku a na smernice o zaobchádzaní s utajovanými skutočnosťami v oblasti hesenského krajinského snemu obsiahnuté v prílohe 2 tohto rokovacieho poriadku.

- 4 Podľa tejto právnej úpravy sa majú petičné akty a v nich obsiahnuté údaje utajiť aj voči predkladateľom petície. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov resp. smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, účinná do 24. mája 2018, neobsahujú úpravu týkajúcu sa postupu pri parlamentných záležitostiach.
- 5 Žalobca 22. marca 2013 podal proti odmietnutiu poskytnúť informácie žalobu na Verwaltungsgericht Wiesbaden (Správny súd Wiesbaden, Nemecko). Pokus získať informácie o ministerstvách, ktoré sa podieľali na petičnom konaní, a tým uspokojiť žiadosť žalobcu, nebol úspešný. Dôsledkom toho bolo opätovné začatie konania 29. júla 2015 a žalobca naďalej presadzuje svoj cieľ, ktorým je získať prístup k informáciám, voči hesenskému krajinskému snemu – petičnému výboru.
- 6 Odmietnutie poskytnutia informácií by bolo prípustné podľa § 30 ods. 1 HDSIG v spojení s § 10 smernice snemu o utajovaných skutočnostiach, ak sa na petičný výbor nevzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov. Naproti tomu, žaloba by mala úspech, ak vyššie uvedená právna úprava nebráni žiadosti o prístup k informáciám. Objasniť preto treba rozsah pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, konkrétne jeho vecnú pôsobnosť podľa článku 2. Toto je predmetom prvej prejudiciálnej otázky.
- 7 Z dôvodu organizácie súdnictva v Nemecku v oblasti správnych súdov si však vnútroštátny súd kladie otázku – sformulovanú v rámci druhej prejudiciálnej otázky – či vôbec koná ako súd v zmysle článku 267 ods. 2 ZFEÚ.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

O prvej otázke

- 8 Žalobca by mal voči hesenskému krajinskému snemu nárok na prístup k údajom podľa článku 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ak by petičný výbor hesenského krajinského snemu patril do pôsobnosti článku 2 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a predstavoval by „orgán verejnej moci“ v zmysle článku 4 bodu 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
- 9 Podľa článku 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov každý má podľa pravidiel tohto nariadenia právo na prístup k údajom, ktoré sa ukládajú o jeho

osobe. Ide o právo voči prevádzkovateľovi, a tým aj voči „orgánom verejnej moci“ ako orgánom spracovávajúcim údaje.

- 10 Všeobecné nariadenie o ochrane údajov v definícii prevádzkovateľa uvádza orgán verejnej moci alebo agentúru, neobsahuje však výslovnú definíciu pojmu orgán verejnej moci. Rozlišuje iba medzi orgánmi verejnej moci a justičnými orgánmi. Nariadenie však pozná aj „nezávislé správne orgány“ (odôvodnenie 31) a používa ďalšie pojmy orgánov, ktoré však všetky spadajú pod súhrnný pojem „orgán“: dozorné orgány, colné orgány, vyšetrovacie orgány, zdravotnícke orgány, orgány na ochranu údajov, dozorné orgány pre ochranu údajov, regulačné orgány, orgány finančného dohľadu a správne orgány.
- 11 Na účely pochopenia pojmu orgán podľa tohto nariadenia nemožno vychádzať z práva členských štátov. Pojmy v aktoch práva Únie sa majú určiť skôr autonómne.
- 12 Pojem orgán možno používať buď organizačno-inštitucionálne, alebo funkčne. Pri uplatnení článku 4 bodu 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v spojení s § 30 ods. 1 prvou vetou HSDIG treba vychádzať z toho, že pojem orgán v rámci tejto právnej úpravy treba chápať vo funkčnom zmysle, keďže § 30 ods. 1 HSDIG podmieňuje uplatniteľnosť HSDIG, a tým aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov tým, ktorú úlohu hesenský krajinský snem v danom prípade vykonáva (legislatíva alebo administratíva). V tomto zmysle sú orgánmi všetky verejné orgány, ktoré vykonávajú úlohy verejnej správy. Hesenský krajinský snem je preto orgánom, pokiaľ vykonáva úlohy verejnej správy.
- 13 Článok 4 bod 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov používa popri pojme orgán verejnej moci aj pojmy „agentúra“ a „iný subjekt“. Charakteristika subjektu sa vyznačuje samostatnosťou v organizácii a tým, že je nezávislý od zmeny v úradníkoch, ako aj tým, že vykonáva samostatné úlohy vo vlastnom mene. V prípade petičného výboru hesenského krajinského snemu ide o samostatný subjekt, čiže o orgán verejnej moci v právno-organizačnom zmysle.
- 14 Rozhodujúca je skutočnosť, či úlohy subjektu patria do oblasti verejnej správy. Pozitívne vymedzenie správy nie je možné, určiť ju možno len vymedzením vo vzťahu k iným štátnym funkciám. „Správa“ je činnosť mimo tvorby práva a judikatúry. Legislatívnou úlohou parlamentu je úloha zákonodarstva, ako to objasňuje odôvodnenie 41 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vo vzťahu k vytvoreniu právneho základu.
- 15 Tvorbou práva je v tejto súvislosti legislatívna činnosť zákonodarných orgánov, v prejednávacom prípade hesenského krajinského snemu, nie však petičného výboru. Preskúvavacia a poradná úloha petičného výboru hesenského krajinského snemu neprestavuje ani činnosť judikatúry, ani legislatívy. Petičný výbor je však oprávnený zadovážiť si od exekútyvy všetky informácie o skutkovom stave, na ktorom sa petícia zakladá, ktoré potrebuje na to, aby mohol petíciu odborne spracovať.

- 16 Petičné právo je upravené v článku 16 HV (ktorý zodpovedá článku 17 GG). V zmysle tohto ustanovenia každý môže podať písomnú žiadosť alebo sťažnosť na zastupiteľský zbor, ale aj na ktorýkoľvek iný hesenský správny orgán; predkladateľ petície má pritom nárok na prijatie jeho petície, na vecné preskúmanie jeho žiadosti a na odôvodnené rozhodnutie v rámci primeranej lehoty. Okrem nároku na urýchlené posúdenie článok 16 HV neposkytuje žiadny nárok na vyhovenie žiadosti sledovanej petíciou.
- 17 Okolnosť, že petičný výbor je subordinovanou súčasťou hesenského krajinského snemu, a teda zákonodarného orgánu, nevedie automaticky k príslušnému priradeniu petičného výboru k legislatívnej činnosti, a teda k parlamentu ako legislatíve. Oblasť činnosti petičného výboru sa neprekrýva s úlohami hesenského krajinského snemu (pozri článok 116 a nasl. HV), vďaka ktorým má povahu legislatívneho orgánu, keďže jeho činnosť jednak nemá záväzný charakter, a jednak petičný výbor nemá právo legislatívnej iniciatívy alebo tvorby práva. Jeho činnosť stále závisí od podaní občanov a obsahu žiadosti. To isté platí pre petície podané orgánom verejnej moci. V tejto súvislosti neexistuje rozdiel medzi orgánmi verejnej moci a hesenským krajinským snemom, pokiaľ ide o petičné právo.
- 18 Keďže chýba všeobecná definícia právneho pojmu orgán verejnej moci, a tým aj pojmu správa, treba ho v prejednávanej príhode konkrétne určiť. V tejto súvislosti treba vychádzať zo širokého chápania správy, a tým aj komplexného pojmu orgán verejnej moci. V prospech toho svedčí aj skutočnosť, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov na rozdiel od smernice 2003/4/ES (smernica o informáciách o životnom prostredí) vo svojom článku 2 bode 2 práve nevyklučuje inštitúcie, ktoré vykonávajú súdnu alebo zákonodarnú moc (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, body 40 až 44).
- 19 Normatívny cieľ všeobecného nariadenia o ochrane údajov tým nadobúda rozhodujúci význam pre výklad pojmu „orgán verejnej moci“. Podľa článku 3 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov v rámci činnosti prevádzky prevádzkovateľa. Petičný výbor hesenského krajinského snemu sa v tejto súvislosti vôbec nelíši od „správneho“ orgánu (orgány na ochranu údajov, dozorné orgány pre ochranu údajov, regulačné orgány, orgány finančného dohľadu), čo sa týka petície dotknutej osoby.
- 20 Všeobecné nariadenie o ochrane údajov má posilniť práva dotknutej osoby, a tým osobnostné práva a sebaurčenie občana. Z objektívnych aspektov petičného práva nie je zjavné, prečo spracovanie osobných údajov predkladateľa petície, ktorý podal petíciu podľa článku 16 HV na orgán verejnej moci, podlieha nariadeniu o ochrane údajov, a tým aj úplnému právu na prístup k údajom podľa článku 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, avšak petícia podaná na petičný výbor hesenského krajinského snemu nie. Vnútroštátny súd preto vychádza z toho, že v prípade petičného výboru hesenského krajinského snemu ide o orgán verejnej moci (subjekt) v zmysle článku 4 bodu 7 všeobecného nariadenia o ochrane

údajov. Prístupu k údajom podľa článku 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov preto nebránia žiadne dôvody odmietnutia. Vnútroštátnemu súdu najmä nie sú zjavné ani obmedzenie podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Krajinský zákonodarca podľa neho v odôvodnení HDSIG nevychádzal z obmedzení práv dotknutej osoby.

O druhej otázke

- 21 Súd môže túto otázku položiť len v prípade, ak je „súdom“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. V súvislosti s charakteristickými znakmi „súdu“ uvedenými v judikatúre Súdneho dvora odkazuje na rozsudky zo 17. júla 2014, *Torresi* (C-58/13 a C-59/13, bod 17), a zo 6. októbra 2015, *Consorti Sanitari del Mareme* (C-203/14, bod 17).
- 22 Pochybnosti má vo vzťahu k charakteristickému znaku nezávislosť. Odkazuje na výklad požiadavky nezávislosti v judikatúre Súdneho dvora. Podľa tohto výkladu požiadavka nezávislosti obsahuje dve hľadiská.
- 23 Prvé, vonkajšie, hľadisko predpokladá, že orgán svoje úlohy vykonáva samostatne, nikomu hierarchicky nepodlieha alebo nie je podriadený a od nikoho neprijíma príkazy alebo inštrukcie, čím je chránený pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť nezávislosť rozhodovania jeho členov v súvislosti so spormi, ktoré prejednávajú (rozsudok zo 16. februára 2017, *Ramón Margarit Panicello*, C-503/15, EU:C:2017:126, bod 37).
- 24 Druhé, vnútorné, hľadisko pridáva pojem nestrannosť a týka sa rovnakého odstupu od účastníkov konania a ich príslušných záujmov vo vzťahu k predmetu sporu. Toto hľadisko vyžaduje rešpektovanie objektívnosti a neexistenciu akéhokoľvek záujmu na vyriešení sporu mimo striktného uplatnenia právneho predpisu (rozsudok zo 16. februára 2017, *Ramón Margarit Panicello*, C-503/15, bod 38).

O prvom hľadisku

- 25 Vnútroštátny súd má pochybnosti pokiaľ ide o prvé hľadisko, lebo súdy sú hierarchicky spojené s ministerstvom spravodlivosti a sú mu podriadené, a to aj vtedy, ak súdy neprijímajú príkazy alebo inštrukcie od žiadneho orgánu.
- 26 Vnútroštátny súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa nezávislosti dozorných orgánov v oblasti ochrany údajov, podľa ktorej musia byť oslobodené od akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu vrátane priameho či nepriameho vplyvu (štátu alebo spolkových krajín) (pozri rozsudok z 9. marca 2010, *Komisia/Nemecko*, C-518/07, bod 19, ako aj body 28, 30, 34, 36). Podľa vnútroštátneho súdu by to malo platiť aj pre súdy. Ani súdy nemôžu pri výkone svojich úloh podliehať žiadnemu vplyvu a pokynom. Platí to nielen pri samotnej judikatúre (prijímanie rozhodnutí), ale aj počas postupu prijímania rozhodnutí; čiže pri organizácii súdov, priebehu konaní, nasadenej technike atď.

- 27 Nič z toho neplatí pre danú situáciu: Vonkajšiu a vnútornú organizáciu určuje ministerstvo prostredníctvom rokovacieho poriadku pre súdy a prokuratúry a iných právnych aktov. Ministerstvo určuje s centrálnym poskytovateľom služieb, Hessische Zentrale für Datenverarbeitung (Hesenské ústredie pre spracovanie údajov, ďalej len „HZD“), komunikačné kanály (telefón, fax, internet a ďalšie) a počítačové vybavenie s tzv. „HessenPC“, ktorý je koncipovaný pre administratívu. Podľa vnútroštátneho súdu to má za následok, že správa má možnosť prístupu ku všetkým údajom súdov, aj keď to možno v praxi nevyužíva. Súdny preto nemajú takú nezávislosť, ktorá by im umožňovala vykonávať ich úlohy bez vonkajšieho vplyvu.
- 28 Nemožno vylúčiť, že súdy, ktoré sú s výnimkou „nezávislých sudcov“ súčasťou všeobecnej správy, a podliehajú tak príslušnej vláde svojej spolkovej krajiny, nebudú môcť pri výklade a uplatňovaní noriem vnútroštátneho práva a práva Únie konať objektívne. Vyplýva to už z toho, že súdy v protiklade ku všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov nemajú samostatnú kontrolu ochrany údajov, keďže podstatná časť spracovania údajov je určená ministerstvom, konkrétne úradom hesenskej justície pre informačné technológie (úrad IT, ktorý je medzistupňom v oblasti právomoci ministerstva spravodlivosti), resp. ju určuje HZD, bez toho, aby na to mal účinný vplyv akýkoľvek súd (pozri odôvodnenie 20 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Súdna činnosť totiž nespočíva iba vo vydaní rozsudku, ale vzťahuje sa na celý priebeh súdneho konania od doručenia žaloby/návrhu až po vybavenie veci doručením rozsudku/uznesenia.
- 29 Už samotné riziko politického vplyvu na súdy (vybavenie, personálne pridelenie atď. ministerstvom spravodlivosti) môže spôsobiť riziko vplyvu na rozhodnutia súdov. Napríklad štatistika záťaže vykonávaná ministerstvom môže viesť k „tlaku na vybavenie vecí“. Podľa názoru vnútroštátneho súdu táto štatistika záťaže málo vypovedá o skutočnom zaťažení súdov, keďže časový normatív priemerného vybavenia súdnych rozhodnutí určuje samotné ministerstvo a určité konania, ktoré treba tiež vybaviť, vôbec nie sú zahrnuté v štatistike.

O druhom hľadisku

- 30 V súvislosti s druhým hľadiskom treba konštatovať, že vnútroštátny ústavný stav zabezpečuje iba funkčnú súdnu nezávislosť, nie však inštitucionálnu nezávislosť súdov. Prejavuje sa to v tom, že sudcov – a tým aj sudcu vnútroštátneho súdu – menuje a povyšuje minister hesenského ministerstva spravodlivosti (§ 3 HRiG), ich posudzovanie upravuje hesenské ministerstvo spravodlivosti (§ 2b HRiG) a vo vyššej časti sa na sudcov vzťahujú ustanovenia právnej úpravy verejnej služby.
- 31 Podľa § 18 VwGO („Hostujúci sudca“) na účely pokrytia len dočasnej personálnej potreby možno stáleho úradníka so spôsobilosťou vykonávať funkciu sudcu vymenovať za hostujúceho sudcu minimálne na dva roky, avšak najdlhšie na dobu trvania jeho hlavného úradu. Takýto úradník sa následne vráti do správy. Správnym súdom na prvom stupni to má v mimoriadnych situáciách pokryť dočasne zvýšenú personálnu potrebu a má to byť v súlade so Základným

zákonom. Hostujúci sudca pritom môže pochádzať z úradu, ktorý je na súde pravidelne zastúpený na strane žalovaného.

- 32 Pokiaľ ide o nezávislosť, zohľadniť treba aj spôsob obsadenia členov súdu (pozri v tejto súvislosti najmä rozsudok ESLP, 18. júl 2013, Maktouf a Damjanovic v. Bosnia-Hercegovina). V prípade hostujúcich sudcov to môže byť otázne.
- 33 Vzniká preto otázka, či sudcovia, ktorí sú vymenovaní ministrom spravodlivosti, ktorý rozhoduje aj o zaobchádzaní s ich osobnými údajmi týkajúcimi sa zverejnenia ich kontaktných údajov (aj keď len v rámci spolkovej krajiny Hesensko), majú aspoň v konaniach, v ktorých je účastníkom konania hesenské ministerstvo spravodlivosti, plnú nezávislosť a môžu rozhodovať bez akéhokoľvek ovplyvňovania, aj keď sa iba uchádzali o vyššiu pozíciu, o ktorej v konečnom dôsledku opäť rozhoduje ministerstvo spravodlivosti. V tejto súvislosti podľa vnútroštátneho súdu nemôže platiť nič iné, než bolo prijaté v smernici 95/46/ES v súvislosti s dozornými orgánmi pre ochranu údajov – pravidlá stanovené v rozhodnutí pre orgán verejnej moci musia platiť pre súdnictvo a teda aj pre súdy (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci C-530/16, EU:C:2018:29, bod 32 a nasl.).
- 34 Súdy sú funkčne nezávislé iba v rozsahu, v akom sú ich sudcovia nezávislí a podliehajú iba zákonom (článok 126 HV). Vo zvyšnej časti podliehajú sudcovia, a teda aj súd, vonkajšiemu vplyvu. Ministerstvo spravodlivosti totiž rozhoduje o počte sudcov a plánovaných pracovných miestach každého súdu, ako aj o nesudcovských pracovníkoch súdu. Rozhoduje aj o vybavení súdu, okrem iného počítačovým vybavením a aplikačnými programami.
- 35 Funkčná nezávislosť sudcov však sama osebe nestačí na to, aby ochránila súd od akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu. Nezávislosť má vylúčiť nielen priamy vplyv v podobe pokynov, ale má zabezpečiť aj ochranu pred akýmkoľvek priamym alebo nepriamym vonkajším vplyvom, ktorý by mohol usmerňovať ich rozhodnutia a ktorý by bol spôsobilý usmerňovať rozhodnutia súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 16. októbra 2012, Komisia/Rakúsko, C-614/10, EU:C:2012:631, body 41 až 43).